

கேயப் புகழ் வாய்நகவன்

தபு சங்கர்

உன் பிறந்தநாளை
என்னிடம் கொடு
இனி நான்
கொண்டாடிக் கொள்கிறேன்

இதயப் புகழ் வாய்ந்தவள்

தபு சங்கர்

ஆயிரம்பேர்
தேரிழுக்கும் திருவிழாவில்
அத்தனைபேரையும்
இழுக்கிறது
உன் வருகை

நீ அழகாகப் பிறந்த
பெண் இல்லை
பெண்ணாகப் பிறந்த
அழகு

அக்னி நட்சத்திரம்கூட
அருந்ததி நட்சத்திரமாகிவிடுகிறது
நீ அருகில் இருந்தால்

கவிதை வரிகள்
கலைந்திருந்தால்
அது கவிதையல்ல

உன் கூந்தல் வரிகள்
கலைந்திருந்தால்
அது கவிதைதான்

நீச்சல் குளத்தில்
தாமரைப்பூ மலர்ந்திருப்பதாகச்
சொன்னார்கள்
ஒடி வந்து பார்த்தால்
நீச்சல் குளத்தின் நடுவே நீ

வளையல் கடையில்
நீ வளையல் வாங்கப் பார்த்தாய்
வளையல்கள் எல்லாம் சேர்ந்து
உன் கைகளை வாங்கப் பார்க்கின்றன

நான் உன்னிடம்
காதலைச் சொல்லத் தவிக்கிறேன்
நீ என்னிடம்
காதலை மறைக்கத் தவிக்கிறாய்

உன் இமைகள்
சிறகடிக்கும்போதெல்லாம்
பறக்கும்
விசித்திரப் பறவை
என் இதயம்

நீரில்
நான் கல் எறிந்தால்
வளையம் தோன்றுகிறது
நீ கல் எறிந்தால்
இதயம் தோன்றுகிறது

உன் கழுத்தில் தொங்கும்
டாலர்தான்
எனக்கு மில்லியன் டாலர்

நீ நரகத்துக்குச் செல்லவேண்டும்
உன்னை விட்டால்
வேறு யாரால் முடியும்
அதைச் சொர்க்கமாக்க

எத்தனையோ தியாகங்கள் செய்த
தலைவரின் பெயர் வைக்கப்பட்ட
உன் வீடிருக்கும் வீதியை
உன் பெயர் சொல்லித்தான் அழைக்கிறது
ஊர்

உண்மையில்
மதிப்பு கூட்டப்பட்ட வரி
உன் உதட்டிலிருக்கும் வரிதான்

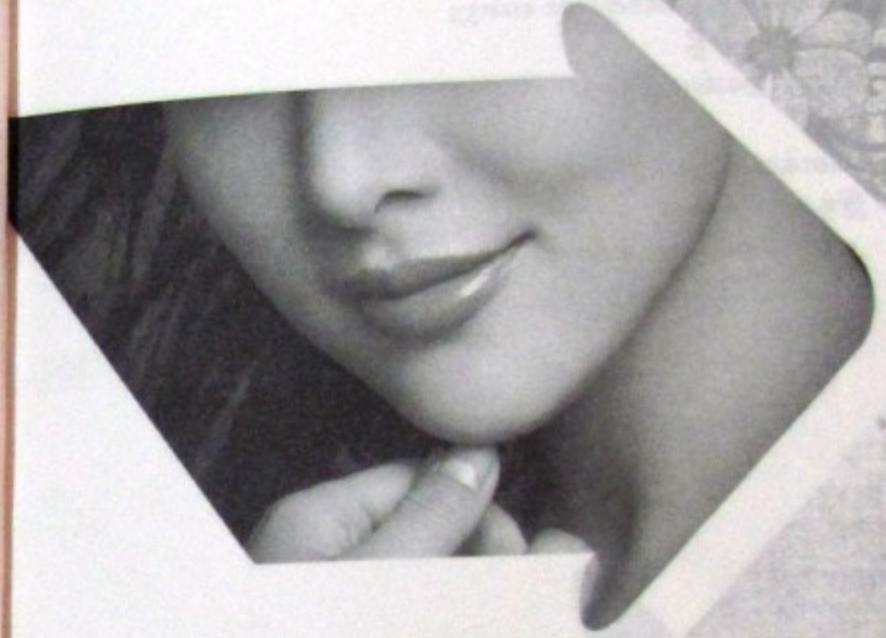
ஒரு தட்டச்சு இயந்திரத்தைப்போல
ஓயாமல் அடித்துக்கொண்டிருக்கிறது
உன் பெயரை
என் இதயம்

ஆள்காட்டி விரலும்
அழகுக்காட்டி விரலாகிவிடுகிறது
உன்னைக் காட்டும்போது

உன்னைத்தவிர
வேறெந்த மடிக் கணினிக்கும்
இடமில்லை
என் மடியில்

அசையா சொத்து
உன்
மேல் உதடு
அசையும் சொத்து
உன்
கீழ் உதடு

யாராவது
பார்த்துவிடுவார்களோ என்று
என்னிடம் நீ
பேசத் தயங்குகிறாய்

விளக்கை அணைப்பதுபோல
இந்தப் பகலை
அணைக்கத் துடிக்கிறது இதயம்

நான் உன்னைப் பார்த்தால்
உன் அண்ணன் மட்டும்தான்
என்னை முறைக்கிறான்
நீ என்னைப் பார்த்தால்
ஊரே என்னை முறைக்கிறது

உலகப்புகழ் வாய்ந்தவர்களுக்கும்
மேலாக
இதயப்புகழ் வாய்ந்தவள் நீ

உன்னைப் பார்க்கும்வரை
எங்கும் உன்னைத்
தேடிக்கொண்டிருந்தேன்

உன்னைப் பார்த்தபின்
எங்கும் உன்னைப்
பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறேன்

நீ என்னைப் பார்க்காதே
என் காதலைப் பார்

நான் வெறும்
அட்டைப்பெட்டி
எனக்குள் இருக்கும்
காதல்தான்
உனக்கான பரிசு

உன்னிடம் பேசாமல்
உன்னையே சுற்றிவரும்
என்னைப் பற்றி
'யாரிவன்' என்கிற கேள்வி
ஒருநாள் உன் இதயத்தில் எழும்

இன்னொருநாள்
அதற்குப் பதிலும்
உனக்குக் கிடைக்கும்

அன்று நான்
உன் காதலனாக இருப்பேன்

நான் நினைத்ததைவிட
அற்புதமானவளாய்
நீ எப்படி இருக்கிறாயோ
அப்படித்தான்
நீ நினைத்ததைவிட
அற்புதமாக இருக்கும்
என் காதல்

உன்னைப் பார்த்த நொடியில்
என் அறிவில் ஒன்று
கூடிப்போனது
அந்த அறிவின் பெயர்
காதல்

புத்தகங்களில்
எத்தனையோ காதல் கதைகளைப்
படித்திருக்கிறேன்

உன்னைப் பார்க்கையில்
நிஜத்தில் ஒரு கதை
தொடங்கிவிட்டதாகவே
தோன்றுகிறது எனக்கு

◇

உன் நண்பனாக மாறி
பிறகு உன் காதலனாக ஆவதற்கு
எனக்கு விருப்பமில்லை

உன் காதலன் ஆகும்வரை
உனக்கு நான்
யாரோ ஒருவனாகவே இருப்பேன்

◇

நான் பிறக்கும் முன்பே
என் இதயம் துடிக்கத்
தொடங்கிவிட்டதைப்போல்
உன்னைப் பார்க்கும்முன்பே
உன்னைக் காதலிக்கத்
தொடங்கிவிட்டேன்

நதியில் நீர் வருவதைப்போல
தெருவில் நீ நடந்துவருகிறாய்

நீரில் மிதந்து போகும்
ஆகாயத் தாமரையைப்போல
நான் மிதந்து போகிறேன்

உன் வீட்டு ரோஜாவைப் பறித்து
உன்னிடம் தருவது மாதிரிதான்
நீ தந்த காதலை
உன்னிடம் சொல்வது

'எனக்குக் கோயில் கட்டு' என்று
கனவில் வந்து கடவுள் சொல்வதைப்போல
'என்னைக் காதலி' என்று
என் கனவில் வந்து நீதான் சொன்னாய்

அது மட்டுமா
நீ என்னைக் காதலிக்கவில்லை என்றால்
முத்தம் கக்கி செத்துப்போய்விடுவாய்
என்று வேறு மிரட்டினாய்

தனியாக இருக்கும்
உன் பெயருக்கு
துணையாக இருக்கத் துடிக்கிறது
என் பெயர்

தினமும் நான்
வெகுநேரம் விழித்திருந்து
உன்னை நினைத்துக்கொண்டிருந்துவிட்டு
காலதாமதமாகத் தூங்குவதால்
உன்னைக் கனவில் காண
குறைவான நேரமே கிடைக்கிறதென்று
என் விழிப்பின் மீது
கோபத்திலிருக்கிறது
என் உறக்கம்

நீ எதுவுமே தராவிட்டாலும்
எல்லாம் தந்துவிடுகிறது
உன் பார்வை

என் காதலைச் சொல்லிவிட்டேன்
பதிலை நீ
உடனே சொல்லத் தேவையில்லை
ஒரு ஜென்மம் கழித்து கூடச்
சொல்லலாம்

ஆனால் ஒன்று...
உன் பதிலுக்காகக் காத்திருக்கும்
ஒவ்வொரு நாளும்
எனக்கொரு ஜென்மம்தான் என்பதை
நினைவில் வைத்துக்கொள்

என் காதல் மீது
உனக்கு அய்யம் இருந்தால்
என் பின்னந்தலையில் பலமாகத் தாக்கி
என்னை கோமாவில் ஆழ்த்து

நினைவிழந்த நிலையில்
உன் பெயரையே சொல்லிக்கொண்டிருந்தால்
என் காதில் உன் காதலைச் சொல்
எழுந்துகொள்வேன்

உன்னை
நேரில் பார்க்காத நாளில்
நான் தூங்கியதில்லை

உன்னை
கனவில் பார்க்காத நாளில்
நான் விழிக்கப்போவதில்லை

உன்னிடம் பேச வந்து
பார்த்துவிட்டுத் திரும்பிவிடுகிறேன்
என்றாலும்
பார்த்ததே
பேசியது மாதிரிதான் இருக்கிறது

இறைவனிடம்
கையேந்துவதைப்போல
உன்னிடம்
கண் ஏந்தினேன்
நீ காதலை அருளினாய்

நீ என்
காதலியாகிவிட்டாய்

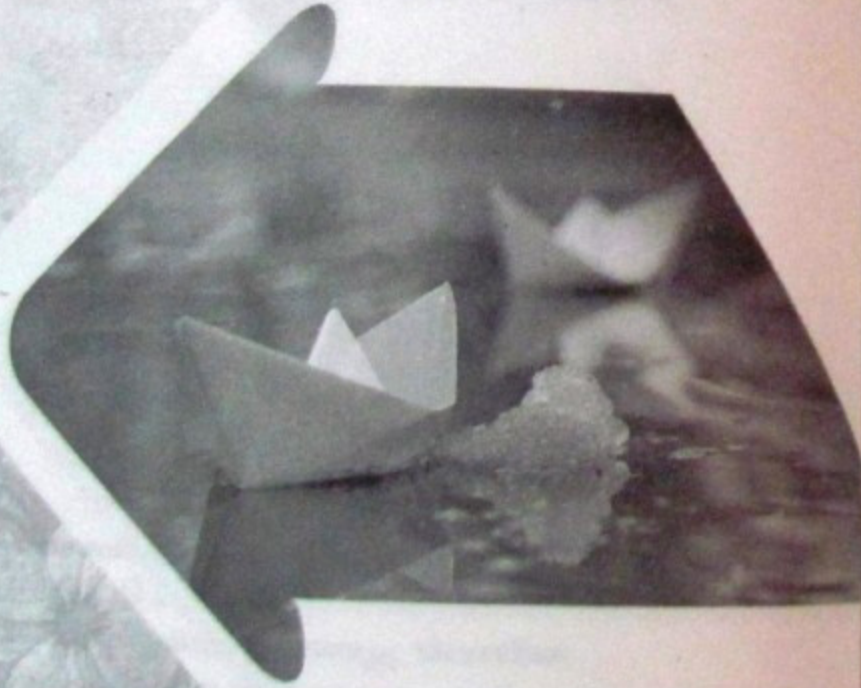
'உனக்கென்ன வேண்டும் கேள்
தருகிறேன்' என்று
கடவுளைப் பார்த்துக்கூட கேட்பேன்
இனி நான்

எழுதப் படிக்கத் தெரியாதவன்
நொடிப் பொழுதில்
கவிராயன் ஆனதைப்போல் இருக்கிறது
உன் காதலன் ஆனது

நீ கையெழுத்துப் போட்டுவிட்டு
ஒரு புள்ளி வைத்தாய்
உன் கையெழுத்திற்கு
உன் பேனா தரும் முத்தமா அது

யாரையாவது அடித்துவிட்டு
சிரித்துக்கொண்டே
மன்னிப்புக்
கேட்கவேண்டும்போல
இருக்கிறது
நீ என் காதலை
ஏற்றுக்கொண்டதிலிருந்து

'என் கூடப் பிறந்தவர்கள்
யாருமில்லை' என்றாய்

உன் கூடத்தான்
இவ்வளவு அழகுகள்
பிறந்திருக்கிறதே

நீ என்னைத் தொட்டுப் பேசத்
தொடங்கிவிட்டாய்

என் நண்பர்களிடம்
சொல்லிவிடவேண்டும்
இனி யாரும்
என்னைத் தொட்டுப் பேசாதீர்கள்
என்று

உன் பிறந்தநாளை
என்னிடம் கொடு
இனி நான்
கொண்டாடிக் கொள்கிறேன்

'நான் வளர்க்கும் கிளி
என் பெயரைச் சொல்லும்'
என்றாய்

நான் வளர்க்கும்
என் இதயம் கூடத்தான்
உன் பெயரைச் சொல்லும்

வார இதழ் மாத இதழ் எல்லாம்
எப்போதாவது
சிறப்பிதழ் வெளியிடுகிறது

எப்போதும்
சிறப்பிதழ்களாக இருப்பது
உன் இதழ்கள் மட்டுமே

'நான் சுவாதி நட்சத்திரத்தில்
பிறந்தவள்' என்றாய்

உன்னை
நிலவில் பிறந்தவள் என்றல்லவா
நினைத்திருந்தேன்
அதையும் தாண்டி
நட்சத்திரத்தில் பிறந்தவளா நீ

எல்லா மின் விளக்குகளும்
மின்சாரத்தை எடுத்துக்கொண்டுதான்
வெளிச்சத்தை வீசுகின்றன

நீ மட்டும்தான்
வெளிச்சத்தோடு சேர்த்து
மின்சாரத்தையும் வீசுகிறாய்

என் இதயத்தில்
நிறைந்திருக்கும் காதலை
அப்படியே அள்ளி
உனக்கு வழங்குகிறேன்

வழங்கி முடிப்பதற்குள்
இதயத்தை
நிரப்பிவிடுகிறது காதல்

ஒரு குழந்தைக்குக்கூட
கொடுக்க மனம் வரவில்லை
உனக்கான முத்தத்தை

சின்ன வயதில்
வானொலிப் பெட்டிக்குள்ளிருந்து
ஆட்கள் பேசுவதாக
நினைத்திருக்கிறேன்

இப்பொழுதோ
அலைபேசிக்குள்ளிருந்து
நீ பேசுவதாக
நினைத்துக்கொள்கிறேன்

பாவம் நீ
 இத்தனைக் கவிதைகளை
 சுமந்திருக்கிறாயே
 என்று இரக்கப்பட்டு
 ஒரு கவிதையை
 நான் இறக்கிவைத்தால்
 உடனே நீ
 இரண்டு கவிதைகளை
 ஏற்றிவைத்துக்கொள்கிறாய்

மரம் விட்டு மரம் அல்ல
 வனம் விட்டு வனம் தாவுகிறது
 என் மனம்
 நீ என்னைக் 'குரங்கு' என்று
 திட்டும்போது

கைரேகை சோதிடம்
கற்றுக்கொண்டிருக்கிறேன்
உன் கையைப் பார்த்து
பலன் சொல்வதற்காக அல்ல

உன் கையைத்
தொட்டுப் பார்த்து
பலன் பெறுவதற்காக

மாம்பிஞ்சுதான் வெம்பிப்போகும்
என்றில்லை
மாம்பழமும் வெம்பிப் போகிறது
வேண்டாம் என்று
நீ சொல்லும்போது

ஓர் இரவு விளக்கைப்போல
விடிய விடிய கண்விழித்துப்
பார்த்துக்கொள்ள ஆசை
உன் உறக்கத்தை

பின்னால் வந்து
என் கண்களைப் பொத்தினாய்
இதயத்தில் திறந்தது
மூன்றாவது கண்

இன்று ஒருநாள் மட்டுமல்ல
என் வாழ்நாள் முழுவதும்
மணப்பெண்தான்
நீ எனக்கு

என் உடலில் ஓடுவது
என் உயிர் போலத்
தெரியவில்லை

சற்றுமுன்
நீ அணைத்த அணைப்பில்
உடல் மாறியிருக்குமோ
உன் உயிரும்
என் உயிரும்

'வீடு கட்டவேண்டும்' என்று
நீ சொல்வது
வியப்பாக இருக்கிறது

ஒரு செங்கல்லை
நீ நட்டு வைத்து
நீருற்றினால்
செங்கல்
வீடாக வளர்ந்துவிடாதா என்ன

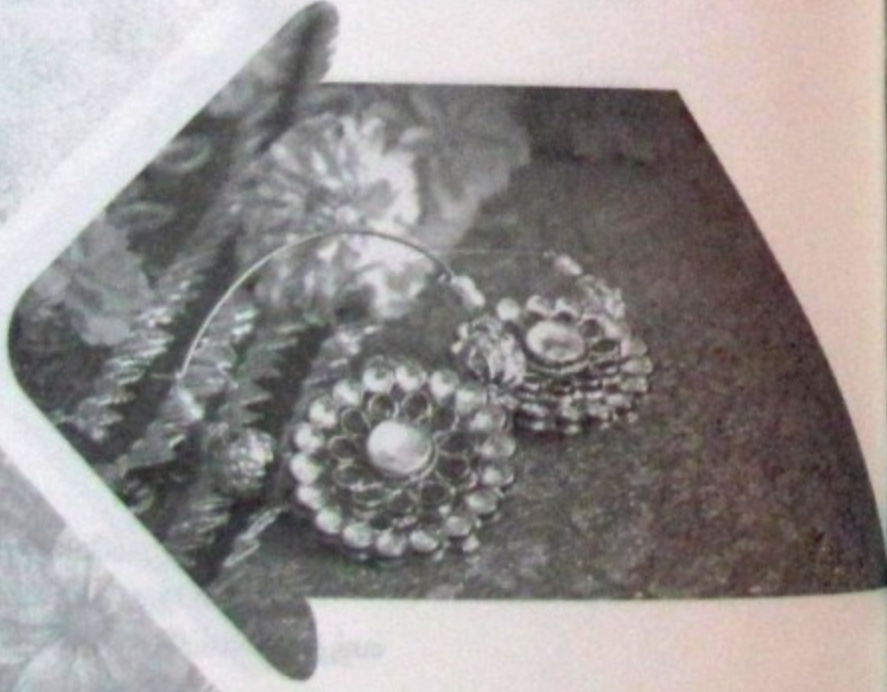
நீ குளிக்கச் செல்லும்போதும்
குளித்து முடித்து
வந்தவளைப்போலத்தான்
இருக்கிறாய்

அபிஷேகம்தான்
நீயே செய்து கொள்கிறாய்
உன்னை அலங்காரம் செய்யவாவது
என்னை விடு

இதயப் புகழ் வாய்ந்தவள் ✧ 69 ✧ தபு சங்கர்

இதயப் புகழ் வாய்ந்தவள் ✧ 68 ✧ தபு சங்கர்

'என்னையா காதலித்தாய்' என
என்னை மிரட்டுகிறாய்
ஒரு மணி நேரத்துக்கு
ஒரு அவதாரம் எடுத்து

உனக்காக
விட்டுக்கொடுக்கும்போது
விட்டுக்கொடுத்த இடத்தில் வந்து
உட்கார்ந்து கொள்கிறது
காதல்

ஒரு தேவதையைப்போல
உள்ளே சென்று
ஒரு தெய்வத்தைப்போல
வெளியே வருகிறாய்
பூஜை அறையிலிருந்து

இவ்வளவு
பரிசுத்தமாகவா இருப்பாய்...
கைகளைக் கழுவிவிட்டு
சாப்பிடுவதைப்போல்
கண்களைக் கழுவிவிட்டுத்தான்
உன்னைப் பார்க்கவேண்டும்போல

நீ ஏன்
சமையல் அறைக்குள்
நுழைந்தாய்

போய் பூஜை அறைக்குள்
உட்கார்
நான் சமைத்து
படையல் வைக்கிறேன்

ஓர் அழகு கலைந்து
இன்னொரு அழகு எழுவதைப்போல
நீ தூக்கம் கலைந்து
விழித்தெழுகிறாய்

எல்லா இன்பங்களையும்
வைத்திருக்கும் உன்னை
'இல்லாள்' என்று
எப்படி அழைப்பது

உப்பிட்டவரையே
உள்ளளவு நினைக்கவேண்டும்
என்றால்
வாழ்விட்ட உன்னை
உயிரளவு நினைத்தாலும்
போதாது

தெய்வத்திடம் இருக்கும்
எல்லாத்தான்
உன்னிடம் இருக்கிறது

இருந்தாலும்
இன்னும் அப்படி
என்னதான் வேண்டுகிறாய்
தெய்வத்திடம்

முழுதாக
இருபத்திநாலு மணி நேரமும்
உன்னோடு இருந்த நாளில்
உணர்ந்தேன்

ஒரு நாள்
எவ்வளவு அழகானது
என்பதை

‘புனிதப் பயணம் செல்லும்
தாய் தந்தையரோடு
நாமும் செல்லலாமா’ என்றாய்
வேண்டாம்...
உன்னோடான இந்த வாழ்வின்
பயணமே
எனக்குப் புனிதப் பயணம்தான்

உன் வீட்டு
ரோஜாவைப்
பறித்து
உன்னிடம்
தருவது மாதிரிதான்
நீ தந்த காதலை
உன்னிடம்
சொல்வது

